

Forfatter: Steffens, Henrik

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Steffens, Henrik (1840-uu-uu)

Citation: Steffens, Henrik: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Steffens, Henrik (1840-uu-uu)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 457. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000257.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Steffens, Henrik, *Breve fra J.P. Mynster,*

*Fra Steffens.
(Berlin 1840.)*

Kiære Mynster og Bang!

Tilgiver mig, at jeg striver til begge under eet. Jeg har en saa stor Mængde Breve at skrive og er en saa flet Brevsskriver, at jeg næste er i Fortvivlelse.

Men hvorledes kunde jeg forsvare det for mig selv, dersom jeg undlod at takke Eder og Eders Familier for alt det Gode, s. 458 jeg og min Kone og Datter have nydt i Eders Huse? Mit ungdommelige Liv traadte frem i al sin Livlighed, da du, kiære Mynster! styrtede i mine Arme — bu med Hornemann og Thorwaldsen de eeneste, som vare tilovers fra hiin mig saa uforglemmelige Tid. Min Reise var dennegang saa utroelig riig, som jeg ingen har oplevet — Hoffet, Familien, Venner, Naturforskerne, Norge, Stænderforsamlingen — Alt foreenede sig for at opvække eu Vrimmel af vexlende Indtryk, som man blot pleier at opleve dem i sieldne, herlige Drømme. Men i denne Vrimmel træde det fortroelige Venskab, den inderlige Kiærlighed, med hvilken I begge modtog os, og de skønne Timer i Eders Huse fornemmeligen frem. Hvor inderlig glæder min Kone sig over at have fornyet gamle Bekiendtskaber, og min Datter over at have lært at kiende sin Faders Familie. De ville aldrig glemme den kiærlige Modtagelse, de fandt — de ventede en saadan, men som de fandt den, oversteeg den deres Forventning. — I kiære, elskede Beslægtede, modtagelse vores hiertelige Taksigelse. Det er en velsignet Følelse saaledes at leve i sierne, elskede Beslægtedes Erindring.

Vi leve endnu bestandig i den Forventning, at see Eder her. Hvor lykkelige vilde vi skatte os ved at see Eder i vor snevre Boelig, som rigtignok hverken er en Bispegaard eller en Hospitals-Lræges prægtige Vaaning.

— Jeg ønsker og haaber, at denne sidste Reise til mit Fædreneland skal stifte en Foreening imellem os, som aldrig ophører. Vi kunne vel altid finde Tid til nogle faa Linier. Jeg skriver om kort Tid igjen, uden at vente paa Svar.

Gud velsigne Eder —

Eders troefaste
Steffens^{*)}

s. 459(af et Brev fra 1841).

— Du veed vel, kiære Mynster, at jeg kan vente schellings Hidkomst til Berlin. Hvor underligt, at jeg skal slutte mit Liv, som jeg begyndte det i Tydskland. Endnu er det ikke afgiorbt, om han bliver her for bestandig; dog haaber jeg det. Bi beele det Haab, at vort Samliv skal bringe viden skabelige Frugter.